

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τῶν Τεμπών :

«Ἐννοεῖ ἡδη ὁ ἀπορρωμαντισθεὶς ἀναγνώστης, ὅτι ἡ ἀπληστία τῶν ὄφθαλμῶν ὑπερέβη τὰ ὅριά της, δι' ὃ καὶ μετὰ σιδηροδρομικῆς ταχύτητος διηυθύνθη πρὸς τὸν ἐγκαταλειμένον στόμαχον, ὅστις ἐπισκοπῶν τὸν περὶ ἀξέωνα στρεφόμενον ἀμνόν, περιέμενεν ἀγωνιῶν τὴν στιγμὴν καθ'. Ἡν ἔμελλε νὰ τὸν καταβροῦθήσωμεν, καθόμενοι ἐγκύλως σταυροποδητὲς ὅπερ καὶ ἐγένετο παρακαθήσαντος καὶ τοῦ εὐπροσηγόρου χαρίεντος καὶ τοῖς πᾶσι γνωστοῦ καὶ ἀγαπητοῦ Βακχοῦ, ὅστις ἔνεκα διψιλοῦς πόσεως μᾶς παρέδωκε εἰς τὸν συνάδελφόν του Πλούτωνα ἐν οἷς τοῖς τοῖς δώμασι παραμείναντες περὶ δραν πρὸς διασκέδασιν τῆς Βακχικῆς παραζάλης ἀνεγωρήσαμεν ἀποκομίσαντες περιγραφομένας ἐντυπώσεις».

*

Ἐκ τοῦ Φανοῦ :

«Παρουσιασθεὶς μετὰ βουλευτῶν Σκουλούδη καὶ Μπογιατζόγλου πρὸς πρωθυπουργὸν συνεζητήσαμεν ἀτέλειαν ζακχάρεως λουκουμίων στελλομένων εἰς ἔξωτερικόν, ὑποσχεθέντος ὑποβολὴν σχετικοῦ νομοσχεδίου εἰς Βουλήν, καθὼς καὶ τὸ περὶ καταργήσεως χαρτοσήμων ἐπὶ πράξεων διαμετακομίσεως».

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Ἐρωτῶμεν διατί κατηγορούμεθα; Ἐκλέψαμεν, ἐφονεύσαμεν, ἐπιορκήσαμεν, διερθείραμεν παρθένον, ἐφέραμεν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἔκθετα, ἢ ἐνοσφισάμεθα ἀλλοτρίαν περιουσίαν; — Οὐδὲν τούτων ἐπράξαμεν».

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Διατί λοιπὸν μᾶς κατηγοροῦσιν οἱ κακεντρεχεῖς κατήγοροί μας; — Ἡμεῖς νὰ τὸ εἴπωμεν. — Διότι καίτοι οἱ κατήγοροί μας μαθητεύσαντες ἐν τῷ γυμνασίῳ καὶ τῷ πανεπιστημίῳ, καὶ περιβεβλημένοι τὸν διδακτορικὸν χιτῶνα, ἐν τούτοις δὲν ἐσπούδασαν τὰ σοφὰ ρήματα τοῦ Ἀριστοτέλους, διδάσκοντος διτὶ ἔκαστος πολίτης ὄφελει καὶ ὑποχρεοῦται νὰ δεικνύῃ τοῖς ἀρχουσι τοῦ τόπου τὰς ἀνάγκας τῆς πολιτείας κτλ. καὶ ἐπειδὴ ἡμεῖς καίτοι μαθητεύσαντες μόνον μέχρι τοῦ σχολαρχείου καὶ μὴ ἀναγνώσαντες τὸν Ἀριστοτέλην, ἐν τούτοις ἐκπληροῦμεν μετ' ἴδιαζούσης αὐταπαρνήσεως τὸ κατὰ δύναμιν τὰς πρὸς τὴν πολιτείαν ὑποχρεώσεις μας, τούτου ἔνεκα μᾶς ζηλεύουσιν, καὶ μᾶς κατηγοροῦσιν».

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Ἀνάφλακες παῖδες. Τὸ ἔξῆς φοβερὸν δυστύχημα ἐγένετο ἐν Δετρούϊ (τοῦ Μίσιγκεν). Ἐκκαίδεκα παῖδες λεπτὴν φέροντες ἐνδυμασίαν, ἔγυμναζοντο εἰς ἄσμα ὅπερ ἐμελλον ν' ἀπαγγείλωσι κατὰ τὰ Χριστούγεννα. Ἀναφλαγέντων τῶν ἐνδυμάτων τοῦ ἑνός, τὸ πῦρ μετεδόθη εἰς τὰ ἀλλα δώδεκα.»

*

Ἐκ τῆς Σάλπιγκος :

«Ἡ Κυρία Ἐσθήρ Ἡλία Πατσίφικου, πωλεῖ διὰ πλειόδοτήσεως τὴν οἰκίαν της, εἰς Ἡν ἐγένετο ἐσχάτως ἡ πυρκαϊά, τῆς ὅποιας σώζεται ἐν δωμάτιον καινουργές πετρό-

κτιστον, καὶ μὲ ταράτσαν μὲ δύο παράθυρα καὶ μίαν θύραν, ὅλα εἰς καλὴν κατάστασιν. Σώζεται ἐπίσης τὸ μαγειρεῖον, ἡ λιθίνη κλίμαξ, τὸ ἀναγκαῖον ἀστέγαστον, ὡς καὶ τρεῖς τοῖχοι σῶοι καὶ ἀβλαβεῖς».

Ρεμενοχίτην

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Κέρκυραν. Γ. Α. Περιμένομεν ἀπάντησιν σας. Σάτιον. Α. Α. Βεβαίως θὰ ἀλάβατε δύο ἐπιστολὰς μας καὶ μίαν ἀπόδειξιν. Νεάπολιν. Ι.Ζ. Καθυστερεῖτε δύο ἑταν συνδρομάς. Σύρον. Βοκοτάπουλον. Σᾶς παραπέμπομεν εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ παρελθόντος φύλλου. Δαμίαν. Χ. Χριστοδούλου. Καὶ πάλιν σᾶς λέγομεν νὰ φροντίσετε περὶ τῆς πληρωμῆς, ἵνα μὴ μετανοήσετε.

ΒΙΒΛΙΑ

ΑΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ Εἰρηναίου Λασωπίου Σελ. 645.

— Εἶναι ὁ πατριάρχης τῶν Ἡμερολογίων, μᾶς εἰκὲ καποιος, διαν εἶδεν εἰς χεῖρας ἡμῶν τὸ ἀρτί ἐκδόθην τοῦτο ξέχον προϊὸν τῆς ἐπιμονῆς καὶ εἰδικότητος τοῦ κ. Ἀσωπίου. Ἡ φράσις αὐτῆς μᾶς ὑπενθύμισε μίαν φράσιαν σελίδα τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς. Ἀγορεύων ποτὲ ὁ κ. Τρικούπης ἀπεκάλεσε τὸν κ. Σωτηρόπουλον «πατριάρχην τῶν οἰκονομολόγων». ὁ κ. Σωτηρόπουλος μειδιά ἐξ εὐχαριστήσεως, ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης προσθέτει :

— Καὶ βεβαίως εἶναι πατριάρχης τῶν οἰκονομολόγων, ἀροῦ ἀξιολογεῖται ἀκόμη πρεσβεύτην πατριάρχηκας ιδέας ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων.

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ κ. Λασωπίου εἶναι ὁ πατριάρχης τῶν Ἡμερολογίων ἀλλ' ὅχι ὅπο τὴν ἐποφίην ταῦτην. "Τὴν οἰκονομολόγων οὐδὲν μείζωνος εἰρηνητας εἶναι τὸ εἰρημένον σύγγραμμα Θέλετε τὴν μετὰ παρηγορίας γνώμην μας: Εἶναι μία λαμπρὰ ἑτησία ἐπιθεωρησίας. Τὸ διυπάρεστον μόνον εἶναι, διτὶ βλέπεται τὸ φῶς ἀπαξ τοῦ ἔτους.

Ο ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ. Καθ' ἔκαστην ἀγγέλλονται καὶ καθ' ἔκαστην ἀπομνήσκουν εἰς ἀτροφίας περιοδικά διάφορα. Ἐάν ἐγίνοντο ληξιαρχικαὶ πράξεις τοιούτων γεννήσεων καὶ θανάτων φανταζόμεθα τί δύκανθη βιβλία καὶ πόσοι ληξιαρχοὶ θὰ ἔργειαζοντο. Ο «Προμηθέας» δὲν θὰ λαβῇ τὴν τύχην αὐτῶν, διότι ἔχει μίαν μεγίστην βάσιν: νὰ μὴ δύοιας οὐ μὲ κανέναν ἐκ τῶν μάχρι τοῦδε ἐκδοθέντων. Θὰ ἔρεται τὰς φυσικὰς καὶ ἀφρυδοσύνας ἐπιστήμας; εἰς γλώσσαν σαφῆ καὶ δυναμένην νὰ κατανοηθῇ ὅπο παντός. Δὲν θὰ ἀποβλέπῃ εἰς ἐπιστήμονας, ἀλλ' εἰς τὸν κόσμον. Θὰ διευθύνεται, ὅπο ἐπιστήμονας ἐγκρίτου καὶ εἰδικοῦ διὰ τοιοῦτο περιοδικόν, τοῦ κ. Κ. Μητσοπούλου. ταχτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Γεωλογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, θὰ ἔχῃ συντάκτας τοὺς εἰς τοιαῦτα ζητήματα ἀσχολουμένους καὶ προέρχοντας καὶ θὰ ἐκδίδεται τῇ ἐπιμελείᾳ δύο νέων δραστηρίων τῶν κ. κ. Α. Βάλβη, καὶ Ν. Γερμανοῦ διδακτόρων τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Ελπίζετε τώρα νὰ μὴ εὑδοκιμήσῃ;

ΡΩΜ. ΔΙΚΑΙΟΝ Arndtί, κατὰ μετάφρασιν τοῦ παρ' ἡμῖν διεκηγόρου κ. Ι. Θ. Κυριακοῦ. Εόδημοσιεύθη καὶ τὸ Τον φυλλάδιον περιλαμβάνον συνέχειαν τοῦ «περὶ Κυριότητος» κεφαλαίου.

ΟΙ ΤΑΦΟΙ. Τὸ ἀριστοφύρημα τοῦτο τοῦ Ζαχυνθίου ποιητοῦ Φωστέλου, γρανέν, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν Ἰταλίκην, ἀγγίλλει διτὶ θὰ μεταφράσῃ ὁ κ. Φρ. Καρρέρο. "Εκαστον ἀντίτυπον θὰ τημέται δύο δραχμῶν.

ΕΝ Τῷ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩ ΤΟΥ Κ. ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ

«Ολοι διμολογοῦσιν, διτὶ ὁ μεγαλείτερος νεωτεριστής, δι μᾶλλον προσδευτικός διευθυντής ἐκπαίδευτηρίου είναι δ. κ. Διοσκουρίδης. Δὲν ὑπάρχει καὶ ἡ ἐλαχίστη ἐλλειψίς τὴν ὅποιαν νὰ μὴ διορθώνῃ, δὲν ὑπάρχει τί καλὸν ὑποδεικνυόμενον ὅπο τὴν ἐπιστήμης καὶ τῆς πείρας, τὸ ὅποιον νὰ μὴ εἰσάγῃ εἰς τὸ ἐκπαίδευτηρίον του. Ἐν τῇ ἐπερίᾳ οἱ μαθηταὶ διδάσκονται τὴν ὑγιεινὴν διὰ νὰ γνωρίζωσιν οἱ ἰδιοι πῶς πρέπει νὰ διαιτῶνται, πῶς πρέπει νὰ καθιεστῶσι τὸ σῶμα των ὑγιείς δπως καθίσταται καὶ δ νοῦς κατῶν ὑγιής. Λοιπὸν ἐσκέφθη ὁ κ. Διοσκουρίδης :

— Νὰ παραδίδωμεν καὶ ἡμεῖς ὑγιεινὴν, θτις θὰ διδάξῃ τούς μαθηταὶς τὴν ἀποφυγὴν τοσούτων καταχρήσεων.

Τώρα πρέπει νὰ σκεφθῶσι καὶ οἱ γονεῖς :

— Νὰ παραδώσωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ τέκνα μας εἰς τὸν κ. Διοσκουρίδην διὰ μὴ μὴ τὰ χάσωμεν.